

Slags fornødne, paalagt, ikke alene fremdeles nøie at paasee, at ikkun de i ethvert Tilfælde høist nødvendige Befordringer reqvires, men ogsaa, forsaauidt enten den Reisendes personlige Stilling eller Reisens Beskaffenhed ikke maatte være til Hinder deri, at lade den Reisende benytte Befordringen med Dampskibe, Diligencer, Dagvogne eller andre lignende Indretninger, imod at godtgøres i Penge, hvad Befordringen koster. Vedkommende Autoriteter, som ere berettigede til at udstede Pas paa Fribefordring, have at drage Omsorg for, at den Reisende, hvor saadant lader sig gjøre, anvises Beløbet af de Udgifter, der kunne antages at ville medgaae til Befordringen ved Afbenyttelse, enten af de almindelige Vognmandslaug, eller af nysnævnte andre Befordringsmidler. Som Følge heraf blive da de forefaldende Befordrings-Udgifter at afholde af den Reisende selv, der tillige skal være forpligtet til, naar den af ham modtagne Sum ikke med Nøiagtighed forud har kunnet beregnes, efter fuldendt Reise at aflægge Regnskab til vedkommende Autoritet for Summens Anvendelse. I de Tilfælde, i hvilke den nylig nævnte Fremgangsmaade med Forskud til de fornødne Befordrings-Udgifter ikke kan bruges, saa at det er nødvendigt, at Befordringen maa ydes in natura, bliver denne at afgive ved de almindelige Vognmandslaug, og ikkun naar en saadan ikke kan have, af Landdistricterne, ...

§ 9. For enhver Befordring, eller for ethvert Par Forspandsheste, der i Henhold til Slutningen af næstforegaaende § 8 blive efter Requisition, overensstemmende med de udfærdigede Reispasse, afgivne enten af Kiøbstæderne eller, hvad Landdistricterne angaaer, af [det uprilegerede] Hartkorns Brugere, tilstaaes en Pengebetaling, der for Kiøbstadbefordringer skal være lig med den sædvanlige Vognmandstaxt, og for Befordringer af Landdistrikterne ansættes til Vognmandstaxten for de mindre Postvogne. ... Hvad iøvrigt angaaer de i foranstaaende § 3, Nr. 1, ommeldte, under nærværende Paragraphs Bestemmelser indbefattede, Reiser i militaire Anliggender, da forstaaes ved disse alene de ordinaire, der i Fredstid behøves. Den i Fr. 9 Mai 1806, § 7, givne Forskrift vedbliver saaledes fremdeles at være giældende, men for sammes Anvendelse ville i paakommende Tilfælde specielle Regulatorer vorde kundgjorte.

§ 10. Efter Beskaffenheden af de Reiser, der ere specificerede i foregaaende § 4, nemlig eftersom de foretages i et en Kiøbstad eller et Land-district vedkommende Anliggende, skulle de udredes af det Amts enten Kiøbstæder eller Land-districter, hvorfra Befordringer afgives, og skal denne Regel ligeledes være giældende, forsaauidt enkelte af bemeldte Reiser finde Sted i Anliggender, vedkommende et Stift. Dog er det en Selvfølge, at, ligesom Staden Kiøbenhavn vedbliver at være uden Communalforbindelse med de øvrige Kiøbstæder, saaledes vedblive ogsaa Kiøbstæderne og Landdistricterne paa Bornholm at danne een samlet Commune i den heromhandlede Henseende. Fra foranførte Bestemmelse, at Byrden af de forefaldende Amtsreiser bør bæres af ethvert Amt, hvorfra Befordringen afgives, undtages iøvrigt Delinqventers Transport til Straffestedet, hvilken, Transport uden Hensyn til, om Straffestedet er beliggende enten udenfor Amtet, men i Stiften, eller udenfor Stiften, bør bekostes af det Amts enten Kiøbstæder eller Landdistricter, i hvilket Delinqventsagen er bleven behandlet og paakiendt.

§ 11. Da fornævnte Amtsreisere Afgivelse in natura efter Mulighed bør søges indskrænket, haver Amtsraadet i ethvert Amt og, for Kiøbstædernes Vedkommende, Amtmanden, med Communalbestyrelsen at tage under speciel Overveielse, om der ikke maatte findes Anledning til at indlede Underhandling med adskillige af de til saadanne Frireiser berettigede Personer om selv, imod en passende Godtgørelse, at overtage den fornødne Befordring, enten for deres Embeds- eller Tieneste-Tid, eller i alt Fald til en Prøve paa eet eller flere Aar, hvorom da Forening, hvortil kan bruges ustempelt Papir, bliver at oprette ... De Foreninger af saadant Slags, som allerede nu paa enkelte Steder ere oprettede overensstemmende med Pl. 18 Oct. 1825, skulle fremdeles beholde Gyldighed, dog at den ved samme betingede Godtgørelse i alle Tilfælde ansættes til Penge, og den ikke skal falde den enkelte Jurisdiction til Byrde, men udredes paa samme Maade, som i det Følgende nærmere foreskrives med Hensyn til Betalingen for andre Amtsreiser; hvorhos bestemmes, at ingen af forebemeldte Foreninger maa, naar den udløber, fornyes, derover indhentet Erklæring af Amtsraadet og, for Kiøbstædernes Vedkommende, af Amtmanden med Communalbestyrelsen. iøvrigt skal det staae Enhver, med hvem en saadan Forening